

Sermons in Stones #17 deel 1
 De poëzie van het vrouwelijke.
 16 December 1986 PM.

Vraag 1

Geliefde Osho,

Waarom is het nog steeds zo moeilijk voor mij de waarde van mijn vrouwelijke kwaliteiten te zien? Er is nog steeds iets in mij wat ze als zwak veroordeeld en een gevoel van niet in staat zijn te overleven. Kunt u alstublieft hier iets over zeggen?

Het is de lange veroordeling van de vrouwelijke kwaliteiten dat diep in het bloed en merg van de vrouw is gegaan. Het is de samenzwering van de man om zich superieur te bewijzen naar vrouwen - - wat hij niet is. De man is zich diep van binnen bewust van het feit dat vrouwen iets hebben wat hij niet heeft. Op de allereerste plaats is de vrouw aantrekkelijk voor hem, ze ziet er mooi uit. Hij wordt verliefd op de vrouw, de vrouw wordt bijna een verslaving voor hem -- en dat is waar de moeilijkheid begint. Het gevoel van afhankelijkheid naar vrouwen, wat elke man voelt, maakt dat hij op zo'n manier reageert dat hij de vrouw tot slaaf probeert te maken - - spiritueel een slaaf. Omdat ze mooi is, is hij ook bang ... ze is niet alleen voor hem mooi -- ze is mooi voor wie ook naar haar kijkt, wie ook met haar in contact komt. Grote jaloezie ontstaat in het mannelijke egoïstisch chauvinistische denken. Wat Machiavelli politici heeft aangeraden, heeft hij met vrouwen gedaan -- Huwelijk is ook politiek. Machiavelli stelt voor dat aanval de beste verdediging is, en dat idee heeft de man eeuwenlang gebruikt -- eeuwen voordat Machiavelli het als een basisgegeven in politieke sferen herkende. Waar ook een vorm van dominantie is, is aanval zeker de beste vorm van verdediging, je bent al terrein aan het verliezen; je hebt jezelf al als de verloren partij geaccepteerd. Je bent jezelf alleen maar aan het beschermen. In India zijn honderden indringers gekomen -- kleine groepjes maar ze hebben dit enorme land, wat een subcontinent is, overwonnen, het is een wereld op zich. Tegen het einde van deze eeuw zal één op de vier Indiaas zijn. Het is één vierde van de mensheid. Er zijn in dit land heilige geschriften zoals manusmriti, vijfduizend jaar oud, die suggereren dat het absoluut noodzakelijk is om je vrouw van tijd tot tijd een flink pak slaag te geven, als je vrede in je huis wilt hebben. En zo heeft zij geleefd -- in verschillende culturen, verschillende landen, maar haar gevangenschap is bijna hetzelfde geweest. En omdat de man zich als superieur wilde bewijzen .... Onthoud, het betekent dat je het niet bent wanneer je jezelf steeds wil bewijzen. Een waar superioriteit heeft geen bewijs nodig, geen blijk, geen getuige, geen argument. Een waar superioriteit wordt door eenieder met enig intelligentie onmiddellijk herkend. De ware superioriteit heeft zijn eigen magnetische kracht.

Omdat de man de vrouw heeft veroordeeld -- ze moesten haar wel veroordelen om haar onder controle te houden -- tot lager dan mens-zijn hebben ze haar bijna gereduceerd. Welke angst heeft de man hiertoe aangezet? -- want het is je reinste paranoia .... De man vergelijkt continu en bevindt de vrouw superieur. Bijvoorbeeld, een man is erg inferieur in het bedrijven van de liefde met de vrouw omdat hij per keer maar één orgasme kan hebben, terwijl de vrouw tenminste een half dozijn kan hebben, een keten -- meervoudig orgasme. De man voelt zich uiterst hulpeloos. Die orgasmes kan hij niet aan de vrouw geven. En dit heeft één van de meest ellendige dingen ter wereld gecreëerd: omdat hij geen meervoudige orgasmes kan geven, heeft hij geprobeerd haar niet eens de eerste te geven. De smaak van

orgasme kan gevaar voor hem creëren. Als de vrouw orgasme kent, zal ze zich zeker bewust worden dat één orgasme haar niet zal bevredigen; integendeel, ze is dorstiger. Maar de man is op. Dus de slimste manier is de vrouw niet te laten weten dat er in de wereld zoiets als orgasme bestaat.

Pas in déze eeuw hebben we erkenning gegeven voor een bepaalde staat van orgasme tijdens het bedrijven van de liefde. Geen enkel seks handboek, in het oosten noch het westen, vermeldt in artikelen over seks zelfs maar het woord orgasme. Het lijkt wel een samenzwering. Vatsyayana, de eerste man in de geschiedenis die over seksuele energie schrijft, door het op een wetenschappelijk manier te onderzoeken, schreef de eerste verhandeling over seksuologie vijfduizend jaar geleden -- Kamasutra-- aforismen over seks. Vanuit alle hoeken is hij zo diep mogelijk in het onderwerp gedoken. Hij heeft niet het kleinste detail gemist. Hij beschrijft achtenveertig standjes van het liefdesspel. Je kunt het niet verbeteren; je kunt geen achtenvijftigste positie vinden, hij heeft diepgaand werk verricht. Maar zelfs Vatsyayana heeft het niet over orgasme. Dat is gewoon ongelofelijk -- dat een man die zo diepgaand seks onderzocht heeft, niet het feit van orgasme is tegen gekomen. Nee, mijn gevoel is dat hij een feit achterhoudt -- het is een misdaad om wat voor feit dan ook achter te houden, want het betekent dat je het valse als waarheid door laat gaan. Het is niet zomaar een feit over chemie of geografie; het is iets wat het belangrijkste in het menselijke leven is. De orgastische ervaring geeft je niet alleen maar het ultieme genot waar het lichaam toe in staat is, het geeft je ook het inzicht dat dit niet alles is. Het opent een deur. Het maakt je bewust dat je onnodig naar buiten hebt gekeken, je ware schat ligt binnenin. Mensen met diepe orgastische ervaringen hebben meditatie ontdekt. Meditatie is een bijproduct van orgastische ervaringen. Om meditatie te vinden is er geen andere manier. Orgasme brengt je op een natuurlijke manier in een staat van meditatie: tijd stopt, denken verdwijnt, het ego is niet meer. Je bent pure energie. Voor het eerst begrijp je het: je bent niet het lichaam en je bent niet het denken; je bent iets dat beiden transcendeert -- een bewuste energie. Wanneer je eenmaal in de wereld van de bewuste energie stapt, zul je de meest prachtige ervaringen van het leven hebben, de lichtste, de kleurigste, de meest poëtische, de meest creatieve. Aan de ene kant geven ze je -- wat het lichaam, het denken en de wereld betreft -- vervulling en voldoening. Aan de andere kant, creëren ze een enorme, goddelijke ontevredenheid. Want wat je ervaren hebt is groot, maar juist de ervaring ervan maakt je er zomaar zeker van dat er grotere ervaringen voor je moeten liggen. Voorheen wist je niets van orgasme, je had er nog nooit over gedroomd; nu ken je het. Dit zal een stimulans worden om op zoek te gaan: is er ook maar iets sappiger (vetter), gelukzaliger, meer psychedelisch dan wat voor psychedelicum je ook maar kan geven? De zoektocht heeft de mens tot meditatie gebracht. Het was een simpel inzicht in de ervaring van orgasme.

Wat gebeurt er? -- tijd stopt, het denken verdwijnt. Het ik-gevoel is er niet meer. Er is een gevoel van zijn -- puur, existentieel -- maar er zit geen ego aan vast. Ik, mij, mijn -- zijn allemaal ver achtergelaten. Dit geeft je de clou voor meditatie. Wanneer je een transcendentie van tijd, een transcendentie van denken kunt klaarspelen, zul je alléén, zonder een man, zonder een vrouw in een orgastische ruimte binnengaan.

Om precies te zijn, meditatie is een niet-seksueel orgasme. Maar de helft van de mensheid heeft eeuwenlang geen orgasme gekend. En omdat de vrouw geen orgasme heeft gekend, moet je niet denken dat de man in een betere positie zit. Door de vrouw geen orgasme te geven, heeft hij zijn eigen orgasme ook moeten verliezen.

Iets belangrijks moet worden begrepen: de seksualiteit van de man is lokaal, het is beperkt tot de genitaliën en een sekscentrum in de hersenen. Maar bij de vrouw is het anders. Haar seksualiteit zit over haar hele lichaam. Haar hele lichaam is gevoelig, erotisch. Omdat de seksualiteit van de man lokaal is, is het klein. De seksualiteit van de vrouw is zeer groot. In een paar seconden is de man klaar: de vrouw is nog niet eens opgewarmd. De man heeft zo'n haast -- alsof hij een klus aan het klaren is waar hij voor betaald wordt en het snel klaar wil hebben -- zo ook met de liefde bedrijven.

Ik vraag me af, waarom de man nog de moeite neemt de liefde te bedrijven? -- één of twee seconden en klaar is Kees. De vrouw was aan het opwarmen en de man is klaar -- niet dat hij orgasme bereikt heeft; zaadlozing is geen orgasme. De man draait zich om en gaat slapen. En de vrouw -- niet één maar miljoenen vrouwen huilen tranen met tuiten nadat de man de liefde met hen heeft bedreven, want zij zijn in een limbo achtergelaten. Je hebt ze aangemoedigd, en voordat zij tot een crescendo konden komen ben jij al uitgespeeld. Maar het feit dat de man zo snel klaar gespeeld is heeft een belangrijke achtergrond; dat is wat ik je heb gegeven. Hij zal moeten leren zo snel mogelijk klaar te zijn, om de vrouw niet het eerste orgasme toe te staan. Iets enorm moois heeft de vrouw daarom verloren, iets heiligs op de aarde - en de man heeft ook verloren.

Orgasme is niet het enige waarin de vrouw krachtig is. De vrouw leeft overal ter wereld vijf jaar langer dan de man; haar gemiddelde leeftijd is vijf jaar meer dan de man. Dat betekent dat ze meer weerstand heeft, meer uithoudingsvermogen. Vrouwen zijn minder snel ziek. Zelfs als ze ziek zijn, genezen vrouwen zichzelf sneller dan de man. Dit zijn wetenschappelijke feiten. Honderd meisjes worden geboren, terwijl honderd en vijftien jongens worden geborgen. Je vraagt je af: waarom honderd en vijftien? Maar de natuur weet wel beter. Tegen de tijd dat ze kunnen trouwen, zijn vijftien jongens weg! Honderd jongens en honderd meisjes zijn over. Meisjes gaan niet zo gauw dood.

Vrouwen plegen niet zoveel zelfmoord als mannen; het aantal zelfmoord bij mannen is dubbel. Hoewel vrouwen meer over zelfmoord praten dan mannen -- de man praat normaal gesproken nooit -- vrouwen maken een hoop gedoe rond zelfmoord maar kiezen er altijd voor te overleven, omdat ze geen drastische methoden gebruiken om zich van kant te maken. Ze kiezen de meest comfortabele en meest wetenschappelijke en hedendaagse methoden -- slaappillen. Vreemd genoeg neemt geen enkele vrouw zoveel slaappillen in die het haar onmogelijk maken om teruggebracht te worden. Dus is haar zelfmoord geen zelfmoord maar meer en vorm van protest, een dreiging, een chantage om de echtgenoot ervan te doordringen dat dit een waarschuwing naar de toekomst is. Iedereen zal hem veroordelen-- de doctoren, de burens, de kennissen, de agenten. Hij is onnodig een crimineel geworden, en ieders sympathie is voor de vrouw -- ondanks dat ze zelfmoord wilde plegen. Wat moord betreft is het verschil immens. De man pleegt bijna twintig keer vaker; een vrouw, zeer zelden.

Vrouwen worden minder vaak krankzinnig dan mannen. Wederom, de proportie is hetzelfde: mannen worden tweemaal zo vaak gek als vrouwen. En toch, na al deze wetenschappelijk tot stand gekomen feiten, blijft het bijgeloof voortduren dat de man sterker is. Hij is maar in één ding sterker en dat is dat hij een gespierd lichaam heeft. Hij is een goeie lichamelijke arbeider. Anders, voelt hij op elk punt -- en hij heeft het eeuwenlang gevoeld -- een diep minderwaardigheidsgevoel. De enige manier om dat gevoel te vermijden, is de vrouw in een onderdanige positie te forceren. Dat is het enige krachtiger in de man: hij kan de vrouw dwingen. Hij is wreder, hij is gewelddadiger, en heeft de vrouw een idee opgedrongen: dat zij zwak is, wat absoluut niet waar is.

En om te bewijzen dat de vrouw zwak is, zal hij al de vrouwelijke kwaliteiten moeten veroordelen. Hij zal moeten zeggen dat ze allemaal zwak zijn, en al die kwaliteiten bij elkaar maken de vrouw zwak. De vrouw heeft in feite al de geweldige kwaliteiten in zich. En wanneer een man verlicht raakt, verwerft hij diezelfde kwaliteiten die hij in vrouwen heeft veroordeeld. De kwaliteiten die als zwak werden beschouwd zijn allemaal vrouwelijke kwaliteiten. Het is een vreemd feit dat alle verheven kwaliteiten in die categorie vallen. Wat rest zijn alleen maar de brute kwaliteiten, dierlijke kwaliteiten. De vrouw is liefdevoller. De man heeft geen grotere liefde dan de vrouw laten zien. Miljoenen vrouwen zijn gestorven -- ze zijn levend bij hun geliefden op een brandstapel gesprongen omdat ze zich geen leven zonder hun echtgenoot of vriend konden voorstellen. Maar vind je het niet een beetje raar dat in tienduizend jaar geen enkele man de moed heeft gehad om op de brandstapel bij zijn vrouw te springen? Genoeg tijd, genoeg mogelijkheden ... en je bent sterker. De delicate vrouw, de fragiele vrouw, springt op de brandstapel, en de sterkere Mohamad Ali gaat maar door met opdruk oefeningen. En hij is nog steeds sterker!

Kracht heeft veel dimensies. Liefde heeft van zichzelf kracht. Om negen maanden bijvoorbeeld een kind in de baarmoeder te dragen heeft kracht nodig, doorzettingsvermogen, liefde. Geen man zou het voor elkaar kunnen krijgen. Een kunstmatige baarmoeder zou in de man kunnen worden geplaatst -- wetenschappelijke technologie is nu op het punt gekomen waar de man een plastieken baarmoeder geïmplantieerd kan krijgen, maar ik denk niet dat hij negen maanden kan overleven! Beiden zullen ze in de oceaan springen. Het is moeilijk leven aan een andere ziel te geven, een lichaam aan een andere ziel te geven, hersenen en een denken aan een andere ziel te geven. Met haar hele hart deelt de vrouw alles wat haar mogelijk is aan het kind. En het is zelfs na de geboorte, niet makkelijk om kinderen groot te brengen. Het lijkt mij het meest moeilijke ter wereld. Astronauten en Edmund Hillary ... deze mensen zouden eerst moeten proberen kinderen groot te brengen. Dan kunnen we pas accepteren dat zij door naar de Everest te gaan iets hebben gedaan; het heeft anders geen zin. Zelfs als je op de maan bent geweest, en op de maan hebt gelopen, het maakt niets uit. Het bewijst niet dat je sterker bent.

Een levend kind -- zo veranderlijk, zo'n overstromende energie, dat hij je binnen een paar uur moe maakt. Negen maanden in de baarmoeder en daarna een paar jaar .... Probeer alleen maar eens één nacht met een kleine baby in bed te slapen. Tijdens die nacht, in je huis, zal er iets plaatsvinden. Of het kind doet jou de das om of jij doet het kind de das om. Jij zal het kind hoogstwaarschijnlijk de das om doen, want kinderen zijn de vervelendste mensen ter wereld. Ze zijn zo fris en willen zoveel dingen doen, en jij bent hondsmoe. Jij wilt gaan slapen, en het kind is klaarwakker en wil van alles doen, en hij wil jouw advies, en

vragen, en als niks werkt wil hij naar de wc! Hij heeft dorst. Midden in de nacht heeft hij honger.